

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์

ณัฐธิดา ปาลวัฒน์¹, ธนวัฒน์ พิสิฐจินดา²

¹นักศึกษาศาสาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,
email : kk19@hotmail.com

²อาจารย์สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,
email : tanawat.pi@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

ปัญหายัยอันตรายจากสื่อลามกในโลกโซเชียลและแอปพลิเคชันที่สามารถส่งข้อความ ภาพและคลิปวิดีโอ ยังเป็นปัญหาสำคัญที่มีแนวโน้มการขยายตัวในสังคมอย่างมาก สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบไปถึงทั้งการเปลี่ยนแปลงในทางพฤติกรรม นำมาซึ่งปัญหาสังคมหลายประการ จึงส่งผลให้ประเทศไทยได้ตราบทบัญญัติในเรื่องการครอบครอง และบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดในเรื่องการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลามกอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 มาตรา 287/1 และมาตรา 287/2 ที่นำไปสู่การก่ออาชญากรรม การข่มขืน การล่อลวง การเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะเรื่องการโห้ ดังกล่าวมาทั้งหมดนี้ย่อมเป็นปัจจัยที่ส่งผลเสียแก่สังคมไทย โดยมักมีเยาวชนตกเป็นเหยื่อต่อสื่อลามกอนาจารเหล่านี้ เพิ่มปริมาณมากขึ้น ทั้งในด้านเป็นผู้เสียหายและในด้านเป็นผู้กระทำความผิดเอง

ผลการวิจัยพบว่า แม้ประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และกฎหมายความผิดเกี่ยวกับการลามกอนาจาร การลามกอนาจารเด็กและการหาประโยชน์จากเด็กโดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 มาตรา 287/1 และมาตรา 287/2 ก็ตาม แต่ยั้งถือว่าไม่ประสบผลต้องตามเจตนารมณ์ที่คาดหวังไว้แต่อย่างใด เนื่องจากจำนวนพื้นที่เผยแพร่ทางสื่อได้เพิ่มปริมาณมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นแอปพลิเคชันที่รับส่งข้อความ ภาพและคลิปวิดีโอทางมือถือ การเผยแพร่ภาพสดที่เป็นภาพลามกหรือภาพที่เข้าข่ายลามกนั้น เป็นช่องทางที่ยากต่อการตรวจสอบและสกัดกั้น เนื่องจากกฎหมายที่ไม่ครอบคลุมและเหตุผลบางประการในเรื่องสิทธิส่วนบุคคลที่ไม่สามารถล่วงละเมิดได้

คำสำคัญ : การซื้อขาย, ภาพทางเพศ, สื่อสังคมออนไลน์

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

The Issue of Pornography Trading Through Online Media.

Natanicha Palawat¹, Tanawat Pisitchinda²

¹Jurisprudence Student Faculty of Humanities and Social Sciences Suan Sunandha Rajabhat University,

email : kk19@hotmail.com

²Faculty of Law Faculty of Humanities and Social Sciences Suan Sunandha Rajabhat University,

email : tanawat.pi@ssru.ac.th

Abstract

The danger of pornography in social media and applications that can send messaging, pictures, and. video clips is the key issue that tends to expand in the greater society. These would cause impact to the change of behavior, leading to several social problems. Then, Thailand has put into place the provisions to cover and punish the offenders and those involved in the crime. in the Computer Crime Act. According to the Computer Crime Act B.E. 2550 and offence of pornography and. Penal Code, Sections 287, 287/1 and 287/2, leading to the crime, rape, enticing, and cultural diversion, especially. shows, all are the factors that undermine Thai Society. The young are often the victim of these pornography increasingly as the victim and the offender.

From the research, although Thailand has the Act on the Computer Crime Act B.E. 2550 and the law on pornography, child pornography, and unlawful exploitation of children according to Penal Code Sections 287, 287/1 and 287/2, it is not achieved according the anticipated intention at all. This is for the reason that spaces of distribution of media has increased, regardless of. the applications of messaging, Images and video clips on mobile. The Live broadcasting of any pornography or obscenity is difficult to detect and intercept. since the law does not cover and certain reason of personal right that is unable to violate.

Keywords : Trading/ Pornography/ social media.

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

สังคม หรือ สังคมมนุษย์ คือการอยู่ร่วมกันของมนุษย์โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหลายรูปแบบ เช่น อาชีพ อายุ เพศ ศาสนา ฐานะ ที่อยู่อาศัย ฯลฯ มนุษย์จึงสร้างสังคมอีกรูปแบบหนึ่งขึ้นมาที่เรียกว่า “ชุมชนเสมือน” ซึ่งเป็นเครือข่ายสังคมที่ไม่มีข้อจำกัดทางภูมิประเทศ เขตแดน หรือระยะทาง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดดทำให้ปัญหาเรื่องสื่อลามกทวีคูณความรุนแรงมากขึ้น ทั้งปริมาณที่มากขึ้น และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตโดยส่วนมากนิยมใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ซึ่งให้บริการฟรีอย่างเช่น เฟสบุ๊ก ไฮไฟฟ์ ไลน์ เพชฌัญญู และรวมถึงแอปพลิเคชันแพร่ภาพสดต่างๆ

ปัจจุบันการผลิตเผยแพร่จำหน่ายภาพและสื่อลามกต่าง ๆ ได้มีการพัฒนารูปแบบและ วิธีการที่หลากหลายเพิ่มขึ้น ทำให้สื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตสามารถแพร่หลายไปสู่สังคมของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วจนยากที่จะควบคุมและป้องกัน ทำให้การเผยแพร่ภาพและสื่อลามกอนาจารกลายเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข เนื่องจากมีผลกระทบต่อ มาตรฐาน ทางศีลธรรมรวมถึงเด็กและเยาวชนด้วย (อรรพรรณ เดชโชติคุณ, 2550) ปัญหาเรื่องสื่อลามกเป็นอีกหนึ่งปัญหาในบรรดาปัญหาสังคมทั้งหลายที่สังคมไทยกำลังเผชิญอยู่ตั้งแต่อดีตมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

การซื้อขาย เผยแพร่และจำหน่ายภาพลามกอนาจาร หรือเข้าข่ายลามกอนาจารนั้น มักเป็นปัญหาที่พบได้บ่อยและเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มเพิ่มปริมาณสูงขึ้นโดยผู้กระทำความผิดมักเกิดได้จากบุคลากรในประเทศ และอาจจะเกิดจากบุคลากรที่ลักลอบเข้ามากระทำความผิดในประเทศไทย โดยเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2561 เว็บไซต์ไทยรัฐออนไลน์ได้นำเสนอข่าวกรณีเกี่ยวกับ นายคอง ฮุน ยัง ผู้ต้องหาชาวเกาหลีใต้ หลบหนีคดีนำเข้าส่งออก เผยแพร่สู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลอันมีลักษณะลามก และสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อการค้า อีกทั้งซึ่งเป็นแอดมินเว็บไซต์เผยแพร่ และครอบครองสื่อลามกเด็กเพื่อการค้า โดยนายคอง ฮุน ยัง ได้รับสารภาพว่าตนเองเป็นแอดมินเว็บไซต์ www.sexdosi.com ซึ่งตนทำหน้าที่อัปโหลดข้อมูลสื่อลามกอนาจารให้สมาชิกได้รับชม โดยปัจจุบันมีสมาชิกมากกว่า 3 หมื่นคน และมีรายได้ 3-6 ล้านบาทต่อปี(ไทยรัฐออนไลน์.2561) โดยอัตรารายได้ในจำนวนที่สูงเหล่านี้นั้นล้วนเป็นเหตุจูงใจที่ก่อให้เกิดจำนวนปริมาณผู้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาเรื่องการค้าขาย เผยแพร่และจำหน่ายภาพลามกอนาจาร หรือเข้าข่ายลามกอนาจารนั้น ผู้ศึกษามุ่งเน้นเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบที่มีต่อผู้บริโภคสื่อสังคมออนไลน์ในปัจจุบัน อีกทั้งศึกษา บทบัญญัติการควบคุมและลงโทษผู้กระทำความผิด หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ตามที่ได้มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 หรือประมวลกฎหมาย มาตรา 287 มาตรา 287/1 และมาตรา 287/2 เป็นต้น โดยการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเหล่านี้ ผู้ศึกษาคาดหมายว่าประชาชนทุกคนจะบริโภคสื่อเหล่านี้ได้อย่างรู้เท่าทันและมีวิจารณญาณมากขึ้น และเป็นการลดปริมาณปัญหาจากการแสวงหาผลประโยชน์ในทางเพศจากเด็กและเยาวชน อีกทั้งเป็นการลดปริมาณแนวโน้มที่เด็กและเยาวชนจะถูกชักจูงหรือล่อลวงให้กระทำความผิด อันซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับความผิดทางอาญา

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความหมาย แนวคิด และวิวัฒนาการเกี่ยวกับปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
งานวิจัยนี้ครอบคลุมแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการการซื้อขายภาพสื่อทางเพศผ่านทางระบบออนไลน์ของประเทศไทยและต่างประเทศ
2. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย
ข้อมูลในคดีเกี่ยวกับการซื้อขายภาพสื่อทางเพศผ่านทางระบบออนไลน์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายภาพสื่อทางเพศผ่านทางระบบออนไลน์
3. ขอบเขตด้านวิธีวิจัย
การวิเคราะห์เนื้อหาทางเอกสาร

ทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของคำว่าซื้อขายตามพจนานุกรม

ข้อสัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้ขาย โอนกรรมสิทธิ์ทรัพย์สิน ให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้ซื้อ และผู้ซื้อตกลงจะใช้ราคาทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ขาย (พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์, 2552: 371)

ความหมายของคำว่าซื้อขายตามกฎหมายไทย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 453 บัญญัติว่า อันว่าซื้อขายนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่ง “เรียกว่าผู้ขาย” โอนกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง “เรียกว่าผู้ซื้อ” และผู้ซื้อตกลงจะใช้ราคา ทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ขาย (สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์, 2558: 150)

ความหมายของคำว่าภาพตามพจนานุกรม

รูปที่ปรากฏเห็นหรือนึกเห็น เช่น ภาพทิวทัศน์ ภาพในฝัน สิ่งที่วาดขึ้นเป็นรูปหรือสิ่งที่ถ่ายแบบไว้ เช่น ภาพสีน้ำมัน ภาพถ่าย (พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์, 2552: 804)

ความหมายของคำว่าลามกตามพจนานุกรม

ว. หยาบเข้าตำทราวม หยาบโลน อันเป็นที่น่ารังเกียจของคนดีมีศีลธรรม เช่น หนังสือลามก พุดลามก ทำลามก. (ป.). (พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์ ฉบับพกพา, 2553: 977)

ความหมายของคำว่าลามกตามหนังสือกฎหมายอาญาภาคความผิด เล่ม 2

อันลามก คือ นำอวัยวะในทางเพศ นำอวัยวะสืบพันธุ์ โดยพิจารณาตามความรู้สึกของวิญญูชนผู้ซึ่งมิได้เคร่งต่อจารีตประเพณีถึงขนาดไม่ยอมเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยมของโลกเลย (จิตติ ตังศภัทย์, 2548: 802)

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ความหมายของคำว่าลามกตามตัวบทกฎหมายและแนวคำพิพากษาศาลฎีกา

กล่าวคือเป็นสิ่งที่น่าอัปยศในทางเพศต่อตา น่าอูจาดบัดสี ตรงกันข้ามกับสิ่งที่ป็นศิลปะอันแสดงถึงความงามและมีมือของศิลปินลามก (ฎีกาที่ 978/2496 ฎีกาที่ 675) คำที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก โดยได้สรุปความหมายไว้เป็นคำว่า “สื่อลามก” ซึ่งหมายถึง สื่อที่ทำให้ผู้พบเห็นมีความรู้สึกซึ่งน่าอูจาดบัดสี น่าอัปยศ ซึ่งส่วนใหญ่จะแสดงออกในรูปของภาพเปลือยมนุษย์ ภาพอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย หรือภาพการร่วมเพศของมนุษย์ “โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้พบเห็นเกิดความใคร่ทางกามารมณ์” ไม่ว่าจะแสดงออกในรูปของภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณาเครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดก็ตาม ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “สื่อลามกอนาจาร” (อิทธิพล ปรีดีประสงค์, 2550)

ความหมายของคำว่าสื่อตามพจนานุกรม

ติดต่อให้ถึงกัน เช่น สื่อความหมายชักนำให้รู้จักกัน เช่น เขาใช้จดหมายเป็นสื่อติดต่อกัน, กุหลาบแดง เป็นสื่อของความรัก, เรียกผู้ที่ทำหน้าที่ชักนำเพื่อให้ชายหญิงได้แต่งงานกันว่า พ่อสื่อ หรือ แม่สื่อ; (ศิลปะ) วัสดุต่าง ๆ ที่นำมาสร้างสรรค์งานศิลปกรรม ให้มีความหมายแนวคิด ซึ่งศิลปินประสงค์แสดงออกเช่นนั้น เช่น สื่อผสม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554, 2556: 1240)

ความหมายของคำว่าสื่อลามกอนาจารเด็กตามหนังสือกฎหมายอาญาภาคความผิด เล่ม2

สื่อลามกอนาจารเด็ก หมายถึงรวมถึง วัตถุหรือสิ่งของต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์ หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้ (เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, 2557)

ความหมายของคำว่าสื่อลามกอนาจารตามตัวบทกฎหมายและแนวคำพิพากษาศาลฎีกา

สิ่งที่ผู้พบเห็นแล้วมีความรู้สึกน่าอูจาดบัดสี น่าอัปยศ เป็นสื่อที่แสดงออกในรูปของภาพเปลือยมนุษย์ ภาพอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย หรือภาพการร่วมเพศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้พบเห็นเกิดความใคร่ทางกามารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดก็ตาม หากมีลักษณะและจุดประสงค์ดังกล่าว ล้วนเป็นสื่อลามกทั้งสิ้น (ชนะชัย ผดุงธิตี, 2545)

ความหมายของคำว่าสื่อสังคมออนไลน์ตามแหล่งอื่นๆ

สื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม (Social Tool) เพื่อใช้สื่อสารระหว่างกันบนเครือข่ายทางสังคม (Social Network) ผ่านทางเว็บไซต์และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อใด ๆ ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต (mindmeister, 2560)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์

นอกจากการสร้างความรู้ผิดชอบร่วมกันของคนในสังคม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการ ที่จะสร้างระบบการควบคุมดูแลกันเองภายใต้หลักจริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่ภาครัฐและภาคสังคม เป็นอีกหนึ่งมาตรการที่จะช่วยให้เกิดการจัดการปัญหาสื่อลามก (อิทธิพล ปรีดีประสงค์, 2550) แล้วทั้งนี้ยังต้องอาศัยกฎหมายหลักที่ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกับปัญหาก็คือ มาตรา 287 ประมวลกฎหมายอาญา ที่มีผลต่อการจัดการต่อผู้จำหน่าย เผยแพร่ รวมทั้ง มาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายที่มีผลต่อการจัดการปัญหาเรื่องสื่อลามกในระบบ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คอมพิวเตอร์ ทั้งต่อผู้นำสื่อลามกเข้าระบบคอมพิวเตอร์ รวมทั้ง ผู้ให้บริการที่รู้ถึงการกระทำและไม่ลบข้อมูลออกจากระบบในทันที

โดยกฎหมายที่เกี่ยวกับการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์ตามประมวลกฎหมายอาญาของไย นั้น ซึ่งเป็นความผิดที่อยู่ในหมวดความผิดเกี่ยวกับลามกอนาจารเด็ก และการหาประโยชน์จากเด็กโดยมิชอบ โดยได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 287 กล่าวคือ

มาตรา 287

ผู้ใด 1. เพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้า เพื่อการแจกหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นอก ราชอาณาจักร พาไป หรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันลามก

2. ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว แจกหรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น

3. เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณา โดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือ สิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์, 2558: 118)

มาตรา 287/1

ผู้ใดครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 287/2

ผู้ใด (1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นอก ราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

(2) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก แจกหรือ แสดงอวดแก่ประชาชนหรือให้เช่าสื่อลามกอนาจารเด็ก

(3) เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าสื่อลามกอนาจารเด็กแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดย ประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าสื่อลามกอนาจาร เด็กดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หก หมื่นบาทถึงสองแสนบาท

การค้า คือการหาทำไรเป็นปกติธุระ มิใช่การกระทำเพียงครั้งเดียว อาจจะกระทำในฐานะเป็นเจ้าของ กิจการเอง เป็นหุ้นส่วน หรือเป็นแต่เพียงลูกจ้างก็ได้ (จิตติ ตังศภักดิ์, 2548: 804)

ซึ่งอีกทั้งยังมีกฎหมายที่ดูแลครอบคลุมการใช้งานคอมพิวเตอร์ทุกประเภท โดยต้องให้อยู่ภายใต้ของ ข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ดังนี้

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มาตรา 14 บัญญัติว่า “ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

(2) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(3) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(4) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(5) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (1) (2) (3) หรือ (4)”

พระราชบัญญัติและประมวลกฎหมายที่มีหน้าที่ครอบคลุมและกำหนดบทลงโทษแก่ผู้กระทำการฝ่าฝืนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการกระทำความผิดเหล่านี้ โดยได้แบ่งความรับผิดชอบไว้ในส่วนของ ความผิดตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 และในส่วนของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ในส่วนของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญานั้น ได้แบ่งความผิดเกี่ยวกับการซื้อขาย จำหน่ายและเผยแพร่สื่อลามก หรือการซื้อขาย จำหน่ายและเผยแพร่สื่อลามกเด็กไว้ในมาตราดังต่อไปนี้ มาตรา 287 มาตรา 287/1 และมาตรา 287/2

มาตรา 287 ได้กำหนดความผิดเอาไว้ 3 ประการ คือ

ประการแรก กล่าวคือ เพื่อทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออก หรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร เพื่อค้าขาย จ่ายแจก หรือเพื่อแสดงอวดแก่ประชาชน

ประการที่สอง กล่าวคือ เพื่อซื้อขายสื่อลามกอนาจาร หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการซื้อขายสื่อลามกอนาจาร

ประการที่สาม กล่าวคือ เพื่อการโฆษณาแหล่งค้นหาสื่อลามกอนาจาร หรือช่วยเผยแพร่ซึ่งประโยชน์ทางการค้า

มาตรา 287/1 กล่าวคือ เป็นการห้ามครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก ไม่ว่าจะมิไว้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นก็ตาม

มาตรา 287/2 ได้กำหนดความผิดเอาไว้ 3 ประการ โดยเป็นหลักเดียวกันกับ มาตรา 287 แต่เป็นในส่วนของการซื้อขายสื่อลามกอนาจารเด็ก กล่าวคือ

ประการแรก กล่าวคือ เพื่อทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออก หรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อค้าขาย จ่ายแจก หรือเพื่อแสดงอวดแก่ประชาชน

ประการที่สอง กล่าวคือ เพื่อซื้อขายสื่อลามกอนาจารเด็ก หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการซื้อขายสื่อลามกอนาจารเด็ก

ประการที่สาม กล่าวคือ เพื่อการโฆษณาแหล่งค้นหาสื่อลามกอนาจารเด็ก หรือช่วยเผยแพร่ซึ่งประโยชน์ทางการค้า

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

และในส่วนของพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 เป็นกฎหมายที่มีผลต่อการจัดการปัญหาที่เป็นความผิดโดยการนำเข้าสู่ข้อมูลต่อระบบคอมพิวเตอร์ ตามมาตรา 14 นั้นได้ให้ความหมายไว้ 5 ลักษณะความผิด ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ ประการแรก เป็นการแสดงข้อมูลอันเป็นเท็จ ทุจริต หลอกลวง ประการที่สอง เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศชาติ ประการที่สาม เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงหรือก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา ประการที่สี่ เป็นการแสดงข้อมูลอันมีลักษณะลามกที่ประชาชนเข้าถึงได้ ประการที่ห้า กล่าวคือ เป็นการเผยแพร่ ส่งต่อข้อมูล ที่รู้แล้วว่าเป็นความผิด

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

การวิจัยเอกสาร

การวิจัยในส่วนนี้ เพื่อตอบจุดประสงค์การวิจัยเกี่ยวกับ “ปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์” และ “วิเคราะห์รวบรวมข้อเสนอแนะทางแก้ไขปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์” โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ข้อมูลที่เป็นเอกสารเชิงวิชาการได้แก่

1.1 บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

1.2 บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

1.3 บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

1.4 ตำราและหนังสือประมวลกฎหมายอาญา

1.5 ตำราและหนังสือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1.6 งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้องกับมาตรการในการปราบปรามสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.7งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดผ่านทางอินเทอร์เน็ต: ศึกษากรณีการเผยแพร่ภาพและสื่อลามกอนาจารโดยผ่านโปรแกรมแคมฟรอก

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจะแบ่งข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

1.1 ส่วนที่เป็นบทบัญญัติของกฎหมาย

1.2 ส่วนที่เป็นคำอธิบายจากตำราและหนังสือ

1.3 ส่วนที่เป็นงานวิจัยและบทความ

1.4 ส่วนที่เป็นคำพิพากษาศาลฎีกา

2. ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 วิเคราะห์ ตีความและให้ความหมายข้อมูลในรูปของการอธิบายโดยการอ่านและจับประเด็น จัดกลุ่มข้อมูล

2.2 เชื่อมโยงแนวคิด ขยายความเชื่อมโยง หาความหมาย หาข้อสรุป

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

แหล่งเก็บข้อมูล

ตำรา หนังสือ บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ บทบัญญัติกฎหมายทั้งของไทยและกฎหมายต่างประเทศหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หนังสือพิมพ์ออนไลน์ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต (สารสนเทศ)

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้เขียนต้องการจะศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์พร้อมทั้งศึกษาวิธีการ มาตรการในการป้องกันปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบเห็นได้มากของสังคมไทยในปัจจุบันและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มอัตราจำนวนของปัญหานี้มากขึ้นในระยะยาว เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้การเข้าถึงสื่อลามกนั้นง่ายมากขึ้น ซึ่งอาจเกิดจากการนำภาพลามกหรือเข้าข่ายในทางลามกออกมาเผยแพร่ด้วยตนเอง หรือผู้ประกอบการ โดยมีการแลกเปลี่ยนกันเป็นจำนวนเงินหรือในรูปแบบของวัตถุที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ ผ่านทางช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ โปรแกรมสนทนาออนไลน์ รวมไปถึงแอปพลิเคชันแพร่ภาพสดต่างๆ ปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์นี้ ล้วนแล้วเป็นปัจจัยหลักอีกหนึ่งสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาภัยสังคมอาทิ การก่ออาชญากรรม การข่มขืน ล่อลวง การเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาสังคมอย่างหนึ่งที่ต้องการการแก้ไขอย่างเร่งด่วนจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์ ผู้เขียนวิเคราะห์ประกอบกับหลักกฎหมายและหลักพระราชบัญญัติ จึงสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

สรุปและอภิปรายผล

เนื่องจากปัญหาภัยอันตรายจากสื่อลามกในโลกโซเชียลและแอปพลิเคชันที่สามารถส่งข้อความ ภาพและคลิปวิดีโอ ยังเป็นปัญหาสำคัญที่มีแนวโน้มการขยายตัวในสังคมอย่างมาก สิ่งเหล่านี้ ส่งผลกระทบไปถึงทั้งการเปลี่ยนแปลงในทางพฤติกรรม นำมาซึ่งปัญหาสังคมหลายประการ ทั้งยังเป็นปัจจัยหลักส่วนหนึ่งที่นำไปสู่การก่ออาชญากรรม การข่มขืน ล่อลวง การเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะเรื่องการโจรกรรม ปัญหาเรื่องสื่อลามกเป็นอีกหนึ่งปัญหาในบรรดาปัญหาสังคมทั้งหลายที่สังคมไทยกำลังเผชิญอยู่ตั้งแต่อดีตมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันซึ่งแม้ประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการปัญหาก็คือ มาตรา 287 มาตรา 287/1 มาตรา 287/2 ตามประมวลกฎหมายอาญา ที่มีผลต่อการจัดการต่อผู้จำหน่าย เผยแพร่ โดย มาตรา 287 ได้กำหนดความผิดเอาไว้ 3 ประการ คือ 1.เพื่อทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออก หรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร เพื่อค้าขาย จำหน่าย แจกจ่าย หรือเพื่อแสดงอวดแก่ประชาชน 2.เพื่อซื้อขายสื่อลามกอนาจาร หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการซื้อขายสื่อลามกอนาจาร 3.เพื่อการโฆษณาแหล่งค้นหาสื่อลามกอนาจาร หรือช่วยเผยแพร่ซึ่งประโยชน์ทางการค้า มาตรา 287/1 กล่าวคือ เป็นการห้ามครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก ไม่ว่าจะมิใช่เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นก็ตาม และมาตรา 287/2 ได้กำหนดความผิดเอาไว้ 3 ประการ โดยเป็นหลักเดียวกันกับ มาตรา 287 แต่เป็นในส่วนของการซื้อขายสื่อลามกอนาจารเด็ก กล่าวคือ 1.เพื่อทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออก หรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อค้าขาย จำหน่าย แจกจ่าย หรือเพื่อแสดงอวดแก่ประชาชน 2.เพื่อซื้อขายสื่อลามกอนาจารเด็ก หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการซื้อขายสื่อลามกอนาจารเด็ก 3.เพื่อการโฆษณาแหล่งค้นหาสื่อลามกอนาจารเด็ก หรือช่วยเผยแพร่ซึ่งประโยชน์ทางการค้า โดยก่อนหน้านี้จะเป็นมีการการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ในปีพ.ศ.2558 นั้นจะเห็นได้ว่า ถ้าการครอบครองหรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารนั้น หากเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อประโยชน์ต่อบางบุคคลนั้น ไม่เผยแพร่ไปสู่สาธารณะชน ก็ย่อมยังไม่ถือว่าเป็นได้กระทำความผิด

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตามมาตรา 287 จึงส่งผลให้การขยายตัวของปัญหาการซื้อขาย เผยแพร่ จำหน่ายและแสวงหาผลประโยชน์จากภาพสื่อลามกอนาจาร และการลามกอนาจารเด็กนั้นมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

รวมทั้ง มาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ซึ่งมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายที่มีผลต่อการจัดการปัญหาเรื่องสื่อลามกในระบบคอมพิวเตอร์โดยมาตรา 14 นั้นได้ให้ความหมายไว้ 5 ลักษณะความผิด ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ 1) เป็นการแสดงข้อมูลอันเป็นเท็จ พุจริต หลอกลวง 2) เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศชาติ 3) เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงหรือก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา 4) เป็นการแสดงข้อมูลอันมีลักษณะลามก ที่ประชาชนเข้าถึงได้ 5) เป็นการเผยแพร่ ส่งต่อข้อมูล ที่รู้แล้วว่าเป็นความผิด

แต่เมื่อได้มีการปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาในปีพ.ศ.2558 ก็ได้เกิดข้อยกเว้นขึ้นว่า หากเป็นการการครอบครองหรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็ก ตามมาตรา 287/1 และมาตรา 287/2 นั้น แม้จะเป็นเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อประโยชน์ต่อบางบุคคลก็ตาม แม้จะไม่ได้เผยแพร่ไปสู่สาธารณะชนก็ย่อมถือว่าเป็นความผิดและจะต้องได้รับบทลงโทษ ซึ่งเป็นบทลงโทษที่รุนแรงกว่า มาตรา 287

ทั้งนี้แม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายทั้งในส่วนของกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติอยู่แล้วก็ตามแต่ ยังคงไม่สามารถกำจัดปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์นี้ออกไปจากสังคมได้ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากการปราบปรามปัญหาที่ ยังคงมีช่องว่างทางกฎหมายอยู่ ประกอบกับสื่อสังคมออนไลน์ที่ควบคุมดูแลได้ยากมากขึ้น ขาดความเข้มงวดมากพอ และการขาดจรรยาบรรณของผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการซึ่งมุ่งเน้นแต่จะแสวงหาผลประโยชน์ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นยังคงเป็นปัญหา และนำไปซึ่งผลเสียที่จะตามมาในอนาคต

มาตรการในทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการเผยแพร่และซื้อขายภาพถ่ายทางเพศ

การรับหรือส่งสารใดๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพ ภาพเคลื่อนไหว ไม่ว่าจะเป็นภาพของผู้กระทำหรือของบุคคลอื่นนั้น ย่อมกระทำได้ อย่างรวดเร็วและแพร่หลาย เนื่องจากการรับเอาค่านิยมของต่างชาติและแรงจูงใจ ที่เป็นค่าตอบแทนสูง จึงทำให้จำนวนผู้กระทำผิดในรูปแบบนี้ เพิ่มขึ้นอย่างสูง และอัตราของอายุผู้กระทำผิดที่เป็นผู้เยาว์ นั้นก็มีแนวโน้มมากขึ้น จะเห็นได้ว่าการมี พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 และกฎหมายอาญาบางเรื่อง ที่เข้ามาควบคุมอาจจะยังไม่เพียงพอ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง ดังนั้นจึงเป็นช่องว่างของ มาตรการควบคุม ที่ต้องเร่งกระทำให้เห็นผลอย่างโดยเร็ว เพื่อลดปัญหาการให้งานในสื่อสังคมออนไลน์ อย่างผิดกฎหมายและผิดศีลธรรม

มาตรการในด้านการส่งเสริมจรรยาบรรณของผู้ประกอบการ

ปัญหาด้านนี้เป็นปัญหาตัวแปรหลักที่มีส่วนควบคุมดูแล การกระทำผิดในเรื่องนี้ได้อย่างมาก เนื่องจากถ้าผู้ประกอบการเห็นถึงความถูกต้อง กล่าวคือ ความถูกต้องในจริยธรรม ศีลธรรมอันดีงามและ อยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมาย โดยมีมาตรการที่จะไม่สนับสนุน เอื้อประโยชน์ หรือให้ค่าตอบแทน แก่ผู้ที่กระทำการซื้อขาย เผยแพร่ หรือ เผยแพร่ภาพสด โดยใช้พื้นที่ของตนในการกระทำความผิดผ่านทางสังคมออนไลน์

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทางด้านสังคม

มาตรการในการปราบปรามเป็นหนึ่งในมาตรการในการทำงานที่จะทำให้สื่อร้ายเหล่านี้นลดจำนวนลง โดยที่ผู้ใช้บริการสามารถเป็นผู้ส่งสารได้ด้วยตนเอง เช่น การส่งรูปภาพการโห่ของตัวเองไปยังเว็บไซต์หรือกระดานข่าว หรือผ่านช่องทางแอปพลิเคชันออนไลน์ แม้แต่กระทั่ง รูปแบบการบริการแบบแชทซ์โฟน ต้องจัดโดยเริ่มจาก ตัวบุคคลเนื่องจากการทำงานที่จะทำให้สื่อร้ายเหล่านี้นลดจำนวนลงได้จะต้องอาศัยความร่วมมือของผู้ใช้บริการเป็นปัจจัยหลักในการหยุดการซื้อขาย เผยแพร่ และอัปโหลดภาพลามกต่างๆ หรือ การนำเสนอการแสดงออกเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือบุคคลอื่นผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ ส่งผลกระทบไปถึงทั้งการเปลี่ยนแปลงในทางพฤติกรรม นำมาซึ่งปัญหาสังคมหลายประการซึ่งเป็นปัจจัยที่บั่นทอนทรัพยากรมนุษย์ของสังคมไทย ดังนั้นการรู้เท่าทันและใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเชิงสร้างสรรค์ ถือว่าเป็นแนวทางปฏิบัติที่จะส่งผลให้ประชาชนในสังคม ได้รับการใช้ประโยชน์ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สร้างสรรค์ และเกิดประโยชน์แก่ตนเอง ผู้อื่น และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและห่างไกลจากการกระทำคามผิดอาชญากรรมในเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสารซึ่งอ้างอิงจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550และความผิดเกี่ยวกับลามกอนาจารเด็ก และการหาประโยชน์จากเด็กโดยมิชอบตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 287 มาตรา 287/1 และมาตรา 287/2 เป็นหลัก โดยในมาตรา 287 ได้ให้หลักกฎหมายไว้ดังนี้ ผู้ใด (1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงออกแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันลามก (2) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงออกแก่ประชาชน หรือให้เข้าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น (3) เพื่อจะช่วยให้การทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ซึ่งในพระราชบัญญัติและประมวลกฎหมายอาญานี้ได้กำหนดขอบเขตไว้อย่างกว้างๆ ซึ่งยังครอบคลุมไปไม่ถึงส่วนของปัญหาการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์และบทลงโทษของผู้กระทำ รวมทั้งการควบคุมผู้ให้บริการสื่อในเชิงลบเกี่ยวกับการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์อย่างมากนัก ดังนั้นเพื่อให้กฎหมายครอบคลุมถึงปัญหาเกี่ยวกับการซื้อขายภาพทางเพศผ่านสื่อออนไลน์นี้ควรที่จะกำหนดด้วยบทกฎหมายหรือร่างบทพระราชบัญญัติที่กำหนดถึงหลักเกณฑ์การเข้าใช้บริการ หรือตรวจสอบการกระทำผิดได้อย่างตรงประเด็นและเข้มงวดมากขึ้น นอกจากนี้ในส่วนของผู้ใช้บริการแล้ว ยังรวมถึงมีบทลงโทษถึงผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ เพื่อทำให้ผู้ใช้บริการและผู้ประกอบการเกรงกลัวต่อบทลงโทษที่รุนแรงและครอบคลุมทั่วถึง

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2

วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. (2557). กฎหมายอาญาภาคความผิด เล่ม 2. กรุงเทพฯ: บริษัท กรุงสยามพับลิชชิง จำกัด.

พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์. (2552). กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.

พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์ฉบับพกพา. (2553). กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. (ครั้งที่ 1). (2556). กรุงเทพฯ: บริษัท ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด (มหาชน)

จิตติ ติงศกัทธิ. (2548). กฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 1. กรุงเทพฯ: เนติบัณฑิตยสภา.

สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์. (2558). ประมวลกฎหมายอาญา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญรัฐการพิมพ์.

_____ (2558). ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญรัฐการพิมพ์.

วิทยานิพนธ์

ชนะชัย ผดุงจิตติ. (2545). สื่อลามกกับผู้กระทำความผิดทางเพศ Pornography and sexual offenders. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรรธรณ เดชโชติวุฒ. (2550). การกระทำความผิดผ่านทางอินเทอร์เน็ต: ศึกษากรณีการเผยแพร่ภาพและสื่อลามกอนาจารโดยผ่านโปรแกรมแคมฟรอก (Cam frog) The Offence on the Internet: Focusing on the pornography and obscene material was distributed through Cam frog. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

วชิราธร ภูมรินทร์. (2551). มาตรการในการปราบปรามสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต ของสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

กฎหมายและจริยธรรมสื่อมวลชน. (ม.ป.ป.). กฎหมายสื่อและการควบคุมสื่อ. สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2561. จาก <https://sites.google.com/site/kdhmaylaeacriythrmsuxmwlnh/kdhmay-sux-laea-kar-khwbkhum-sux>

อิทธิพล ปรีดีประสงศ์. (2550). 6 ยุทธศาสตร์การทำงานเพื่อการปราบปรามสื่อลามกอนาจาร. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2561. จาก: <https://www.gotoknow.org/posts/92084>.

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2
วันที่ 19 มกราคม 2562

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เฉลิมพล เหล่าเที่ยง. (ม.ป.ป.). **จรรยาบรรณและกฎหมายเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์**. สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2561. จาก : http://www.thaindc.org/images/column_1491833477/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%83%E0%B8%8A%E0%B9%89%E0%B9%81%E0%B8%99%E0%B8%A7%E0%B8%84%E0%B8%B4%E0%B8%94%20%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%84%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%84%E0%B8%B8%E0%B8%93%E0%B8%98%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1.PDF.

NamHwan. (2560). **สื่อสังคมออนไลน์**. สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2561. จาก https://www.mindmeister.com/952405628/_.

ไทยรัฐออนไลน์. (2561). ตำรวจบุกจับหนุ่มกิมจิแอดมินเว็บโป๊ร้อยล้านวิวคาคอนโดหรูกลางกรุง. สืบค้นเมื่อ 21 ตุลาคม 2561. จาก <https://www.thairath.co.th/content/1392193>.

เอกสารอื่น ๆ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551